

СЛАВЯНСКИ БЪЛГАР

ГОДИНА IV.

Русчукъ 29 Септемврий 1882.

БРОЙ 24

Излиза два пъти въ седмицата газета:
Сръда и Събота.

Цѣна:

За година 5 ер. рубли нови.
За шест месеци 3 ер. рубли "

Сичко, което са отнася до вѣстника, надава се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приематъ.

Ръженикъ назадъ се непрѣцѣ.

За Обявления се заплаща:

За всѣки брѣдъ при прѣвъ пътъ 20 стот.

За " " " втори пътъ 10 "

Русе 28 Септември 1882.

Въ 72-иброй на в. „Български Гласъ“, и въ уводната му статия, редакцията кани напишъ публикости да си покажатъ мнѣнието за новия „Избирателенъ законъ“, съ всичката сериозност и съ подобающето хладнокрѣвие и безпристрастие, като се оставилъ на страна въпроса, да ли Н. В. Князъ има право, или не, да измѣнява системата на изборитъ. Нека бѫде тѣй — понеже е извѣстно на цѣлътъ съвѣтъ, освѣти на редакторитъ на в. „Български гласъ“, има ли право или не Н. В. да измѣнява системата на изборитъ, — и ние нѣма да се занимаваме съ тозъ въпросъ; но преди сичко, да чуемъ мнѣнието на в. „Български гласъ“, защо новия законъ е по-згоденъ и удобенъ отъ стария, изработенъ отъ Търновското учредително народно събрание. Споредъ този вѣстникъ, двустепеннаата система, била по добра отъ прямото гласоподаване защото, избирателитъ събрали на групи по 50 души, ще бѫдатъ въ състояние да избератъ пай-честния, пай-способния, когото ще иматъ, наедно съ другите гласни, да избере представителъ за Народното събрание, който да представлява желанията и стремленията на населението. Прямото гласоподаване же, било се извѣрило до сега, упази, несъзнателно, защото населението, не било приготвено „пренебрегавало да упражнява своите права и за това много лица били избрани съ 50 — 250 гласа, отъ 1000 записани избиратели!“

Това е мнѣнието на в. „Български гласъ“, за новия и стария избирателенъ законъ, а нашето мнѣние е че новия законъ е лошъ, пагубенъ до немай-кадъ за Българския народъ и за неговото бѫдуще, защото съ него се постига целта на авторитъ му, които ще извадятъ заржани (смарлама) представители и съ които тѣ мислятъ вѣчно да бѫдатъ и властуватъ надъ Българския народъ. Ето какъ ще ся избиратъ нещастнитъ бѫдущи български представители, споредъ новия законъ: па по-многото мѣста групите нѣма да се събератъ по причина на кмета, който, като никой го не надвира, или когото, могатъ да подкуиятъ съ обѣщания и други, интересуващи ся лица, ще състави списъци за гласни, безъ да бѫдатъ те избрани отъ нѣкого, подъ които списъци като тури селския печать и работата ще бѫде наредъ. Ако по нейдѣ кмета свика избирателитъ за да избиратъ гласни, непременно тѣ ще бѫдатъ именни кандидатитъ, които той самъ ще имѣ представи — включително себѣ си — защото избирателитъ ще бѫдатъ подъ неговото влияние и не ще могатъ да не са съгласи съ относително предлагаемите кандидати. Тѣй или инакъ, гласнитъ тѣй — пагласени, ще се намѣрятъ подъ влиянието на кметоветъ въ окрѣга или на тамошнитъ гласни, които стоятъ къмъ тѣхъ въ таквотъ отношение

въ каквото отношение стоятъ те къмъ избирателитъ отъ групите.

Остава ли вече съмѣнение че гласнитъ ще могатъ да действуватъ самостоително? Ние сме увѣрени че тѣ ще бѫдатъ сички на единъ умъ и ще избератъ даже единогласно кандидатитъ представени въ центра на окрѣга, отъ тамошнитъ гласни или кметове, които ще бѫдатъ вече приели тѣхния списъци, извѣстно отъ кадъ. Това е нашето мнѣние за новия избирателенъ законъ, и ние отъ сега можемъ да представимъ пълната листа на имената на представителитъ, които по волята народна(?) има да излѣзатъ изъ избирателната урица! Да кажемъ нѣщо и за стария избирателенъ законъ, намираме за излишно, защото самъ в. „Български гласъ“, като казва че — „той даваше право на народа, нѣ че на народа пренебрегавалъ да ги упражнява, защото не билъ приготвенъ — признава неговото несравнително превъходство надъ новия избирателенъ законъ. Колкото за клеветитъ, че народа ни не билъ приготвенъ — това е стара илъсъ на новъ гласъ, която патронитъ на в. „Български гласъ“ постоянно прѣвѣтъ, коачимъ пъти на народа се е домогвалъ да се здобие съ пѣкни правдники.

ГЛАВА IV.

ИЗБИРАНЬЕ НА ОБЩИНСКИТЕ СЪВѢТИ.

Чл. 32. Въ слѣдующия недѣленъ день слѣдъ избираньето на гласнитъ, послѣдниятъ, безъ предварително приглашанье, се събиратъ въ общинския домъ, за избиране на общински съвѣтъ.

Чл. 33. Избирами за общински съвѣти сѫ ония избирателъ, които сѫ павършили 30 годината си възрастъ, иматъ жилището си въ общината и притежаватъ недвижими имоти въ нея.

Чл. 34. Длѣжността на членъ въ общинския съвѣтъ е несъвѣтима съ никакъ държавна и обществена заплащана служба.

Немогатъ такоже да бѫдатъ членове на общинския съвѣтъ закупувачи на общинския налози, начателъ на общински и държавни подряди и згради.

Чл. 35. Баща и синъ, тещъ и зетъ, братия, шуринъ и зетъ немогатъ да бѫдатъ членове въ общинския съвѣтъ.

Ако гласнитъ сѫ избрали двама сродници отъ показаната степенъ, избора на този, който е получилъ по малко гласове, се сматра като не действителенъ.

Чл. 36. Ако нѣкой отъ членоветъ на общинския съвѣтъ придобие едно отъ качествата, предвидени въ 34 и членъ презъ врѣмѧто на трайнието на този съвѣтъ, престава да е членъ на общинския съвѣтъ.

Чл. 37. Сѫщо ако прѣзъ врѣмѧто на трайнието на общинския съвѣтъ, двама отъ членоветъ станатъ такива сродници, каквито се предвиждатъ въ 35 членъ, то този отъ двамата, който въ врѣмѧто на изборитъ е получилъ по малко гласове, престава тутакъ да е членъ.

Чл. 38. Общинскиятъ съвѣти се съставятъ по слѣдующия начинъ:

а) отъ шест члена за общини, които нѣматъ повече отъ 400 записани, избирателъ.

б) отъ девет члена за общини, които броятъ отъ 401 до 2400 записани избирателъ.

в) отъ дванадесетъ члена за общини, които броятъ повече отъ 2400 избирателъ; а за столицата отъ осъмнадесетъ члена, отъ които деветъ избрани отъ избирателъ и деветъ назначени отъ Князъ.

Чл. 39. Общинскиятъ съвѣти се назначаватъ за 4 години и се промѣняватъ изцѣло. Членоветъ имъ можатъ да бѫдатъ избрани отъ ново.

Забѣлѣжка Избраниятъ обаче съвѣти слѣдъ обнародването на настоящия законъ можатъ да останатъ на служба повече отъ четири години, но въ всѣки случай по малко отъ петъ.

Чл. 40. Допълнителни избори ставатъ само, когато се уничтожи избора на цѣлъ общински съвѣти, или когато една част отъ членоветъ, които се полагатъ споредъ настоящий законъ, се опразднили мѣстата си.

Членоветъ, които се избиратъ за да занематъ изборните мѣста, оставатъ на длѣжностъ толкова врѣме колкото лицата, които тѣ замѣстятъ, сѫ имали право да служатъ.

Чл. 41. Допълнителните избори ставатъ по приказъ на окрѣжния управителъ, който извѣстява избирателъ единъ мѣсецъ по рано. Тоя приказъ опредѣля дена, въ който ще стане избора и който трѣба да е всѣкога недѣленъ денъ.

Чл. 42. Всѣки гласенъ, който не се яви на изборитъ безъ уважителни причини, се наказва отъ Мировия съ глоба отъ 10 до 40 лъва и въ полза на общинската касса.

Чл. 43. Въ залата на гласоподаваньето могатъ да влизатъ само гласнитъ. Тѣ могатъ да останатъ тамъ, до гдѣ траятъ изборитъ.

Чл. 44. Избирателното бюро състои отъ кмета за предѣдателя и отъ двамата членове на общинския съвѣти, които при последниятъ избори сѫ получили най-много гласове.

Чл. 45. При отварянето на събранието, предѣдателя на бюрото обявява числото на членоветъ, които трѣба да се избератъ. Той приготвя една кутия, която да може да се заключава и която да има цѣпка, за да се пушта въ нея бюлетинитъ. Той показва кутията на присъствуващи, за да видятъ че е празна; последълъкъ заключва и предава ключа на единъ отъ гласнитъ.

Чл. 46. Гласоподаваньето става съ ръженикъ бюлетини. Бюлетинитъ сѫ отъ бѣла книга, тѣ се скъпватъ и не трѣба да има по тѣхъ никакъ отличителенъ знакъ.

Гласния подава бюлетина си на предѣдателя или на единого отъ членоветъ на бюрото, който го надписва и го пуща въ кутията.

Чл. 47. Всѣки бюлетинъ трѣба да съдѣржа толкова имена, колкото членове трѣба да се избератъ. Ако въ него има по вече имена, последниятъ не се брои; има записано повече пъти въ една бюлетинъ, се брои само единъ пътъ.

Чл. 48. Когато избирателътъ сѫ неграмотни, бюрото може, по тѣхно искане, да допусти гласоподаваньето чрезъ зърна, споредъ мѣстните обичаи.

Чл. 49. Списъка на гласнитъ стои прѣзъ всичкото врѣме на изборитъ върху масата на бюрото. Когато нѣкой гласенъ поднесе бюлетина си, единъ отъ членоветъ показва високо името му, а предѣдателя на бюрото поставя знакъ въ избирателния листъ срѣдъ името му, за да забѣлѣжи, че е гласоподава.

Чл. 50. Пазието на порядъка въ събранието принадлежи на предѣдателя на бюрото. Въ случаи на безредие или непокорство на заповѣдитъ, които той издава за прѣкращение безредието, той може да поискъ помощъ отъ полицейските власти и да изгони или да задържа съмутителътъ, които въ той случай се предаватъ на надѣжния Мирови съдия.

Чл. 51. До като слѣдватъ изборитъ, всѣки присъствуващи гласенъ може да заяви на бюрото за нередовностъ, които би съглѣдалъ и да представи свои тѣ бѣлѣжки, които би счелъ за основателни. Предварително той трѣба обаче да иска думата отъ предѣдателя на бюрото.

Върху такива заявление и бѣлѣжки бюрото издава своите решения по вишегласие.

Чл. 52. Избора се затваря на три часа послѣ

нладаѣ. Той може да се затвори и по рано, ако се окаже, че всичкитѣ гласни сѫ подали своите бюлетини.

Чл. 53. Предсѣдателя на бюрото отваря тогава кутията въ присъствието на членовете отъ бюрото и на гласнитѣ, които се намѣрватъ тамъ. Бюрото преброява бюлетините, за да ги сравни съ числата на гласнитѣ, които сѫ забѣлѣзани въ списъка, че сѫ гласоподавали. Постаѣ единъ отъ членовете отваря бюлетините и чете съ високъ гласъ писаното въ тѣхъ. Други членъ отъ бюрото забѣлѣжва числата на гласовете, които всѣко имѣе получило. Преброяването на гласовете става предъ всичкитѣ присъствиети гласни.

Чл. 54. Слѣдъ преброяването на гласовете бюлете се изгражда, съ исклучение на ония, които били предметъ на споръ. Тия посѣднитѣ се прилагатъ при избирателния протоколъ.

Чл. 55. Предсѣдателя на бюрото обявява резултата на избора. Той провѣзгласява за избрани ония отъ кандидатите, които сѫ получили повече отъ половината на дадените гласове.

Въ случай на равно число гласове, постаршайтъ на година се предпочита.

Чл. 56. Ако повече отъ половината гласове на избирателите не сѫ били дадени на едно число кандидати, равно съ числата на лицата, които трѣбва да се избератъ за общински съвѣтници, тогава се пристига незабавно къмъ нови допълнителни избори, за да се избератъ лица за ония мяста, които първите избори сѫ оставили празни.

Втория пътъ избора става по вишегласие, каквото и да бѫде числата на подадените гласове.

Този изборъ трае единъ часъ, и се извѣрши споредъ правилата подолу изложени.

Чл. 57. Въ врѣме на изборите се съставя протоколъ за начина, по който изборите сѫ станали.

Той се подписва отъ членовете на бюрото и отъ присъствиети гласни, които пожелаѧтъ.

Забѣлѣжка. Предсѣдателя на бюрото е длѣженъ да се старае да останатъ въ мястото на избора повече гласни, за да подпишатъ протокола. За редовността на избора обаче не е необходимо да има върху протокола подписи отъ гласни.

Протокола съдѣржа:

- а) датата и мястото на избора;
- б) имената на членовете на бюрото;
- в) обозначението, да ли вѣднѣ или два пъти сѫ станали изборите;
- г) часовете, въ които се е захванило и свршило избора;
- д) числата на записаните гласни въ списъците;
- е) числата на гласните, които сѫ присъствували на изборите;
- ж) имената на гласните, които сѫ отсъствували;
- з) числата на гласовете, които всѣки кандидатъ е получилъ;
- и) списъкъ на избрани членове по реда на получивите гласове;
- ј) заявлението, които сѫ направени на бюрото, и рѣшеніята, които бюрото е дало;
- к) извѣдните случаи, ако се имало такива.

Чл. 58. Оригинала на този протоколъ се пази въ архивъ на общината; единъ завѣренъ прѣписъ се праща незабавно отъ кмета на оклийския началикъ въ оклията; при прѣписа отъ избирателния протоколъ се прилага и единъ прѣписъ отъ списъка на гласните.

Чл. 59. Когато списъка на избрани сѫ общински съвѣтници е пълна, кмета го съставя по реда на придобитѣ гласове, като захваща отъ лицето, което е получилъ най много гласове и свршила съ онова, което е имало най малко гласове.

Чл. 60. Общинските избори могатъ да се освиржатъ за неправилностъ въ разстояние на 10 дена слѣдъ дни на избора, било отъ оклийния управителъ, въ качество представителъ на властта, било отъ нѣкой отъ общинските избиратели. И въ двата случаи заявлението противъ избора сѫ датирани, подписани и адресувани до предсѣдателя на оклийния съвѣтъ.

Чл. 61. Оклийниятъ съвѣтъ въ разстояние на петнадесетъ дни отъ деня на заявлението се произнася върху правилността на избора.

Той издава своето рѣшеніе, като се основава на получените документи и на събравите отъ него свѣдѣния.

Ако уничтожи избора, той извѣтива за това незабавно на оклийния управителъ, за да се распореди за свикване отъ ново избирателство.

Чл. 62. Ако избора е уничтоженъ по слѣдствие на нередовности отъ първостепенниятъ избирателъ, тѣ се свикватъ отъ ново, споредъ както е показано въ 25 и 26 чл. Но ако нередовността се е забѣлѣзала само въ дѣствията на гласните, оклийниятъ управителъ свиква отъ ново тия посѣднитѣ въ общинския домъ, като обяви въ своя приказъ, че списъка на гласните си остава сѫщайтъ и като означи деня и часа, когато

трѣбва да се извѣршатъ тия избори. Въ този случай, избора за общински съвѣтъ се извѣрши съгласно съ 42 и посѣдните членове. Първостепенниятъ избирателъ, както и гласните, трѣбва винаги да се свикатъ за въ недѣленъ денъ.

Чл. 63. Общинскиятъ избори, които не сѫ били оспорени, съгласно съ 59 членъ, или ония, които сѫ били оспорени, но сѫ били обявени за редовни, се поднасятъ за подтверждение на Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

(Слѣдва).

По Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

УКАЗЪ

№ 641.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля.

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъ на Вътрѣшните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 12 Септември 1882 год. подъ № 765.

ПОСТАНОВИХИИ И ПОСТАНОВИВАМИ:

I Назначенето на всичките административни чиновници споредъ новото териториално дѣление да стане чрезъ министерски приказъ.

II. Да се представятъ на Наше утвѣрдение въ длѣжностъ само онѣзи отъ тия чиновници, които сѫ върѣме, се покажатъ достойни за и се и оправдаятъ възложенното върху имъ довѣрие.

Ст. III. Испълнението на настоящието указъ, се възлага на Нашътъ управляющи Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

Издаденъ въ г. Русе на 15 Септември 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ: Управляющи Министерството на Вътрѣшните Дѣла Д. Д. Агура.

ПРИКАЗЪ

№ 7

Съгласно съ указа на Негово Височество отъ 15 тек. Септември подъ № 641, всѣдѣствие на новото административно дѣление територията на Княжество то, въ съставъ на оклийните и оклийски управления за Н. Д. се опредѣлятъ:

I. Оклийниятъ Софийско. Оклийниятъ управителъ Г. Вълчановъ, секретаръ му М. Грековъ, подсекретаръ А. Игнатиевъ, оклийски началици: Софийски—З. Щевъ и секретаръ Т. Шоповъ, Самоковски—Т. Пантелеевъ и секретаръ Велчовъ, Царибродски—Т. Сѣбъевъ и секретаръ К. Илиевъ, Брѣзнишки—П. Петровъ и секретаръ П. Марковъ, Златишки—Клявковъ и секретаръ Александъръ, всички на настоящието си място.

Трѣнскиятъ оклийниятъ управителъ Н. Драсовъ са назначава за Трѣнскиятъ оклийски началикъ, а за неговъ секретаръ, секретаря отъ оклийното управление Тумпировъ. За оклийски началикъ въ Новоселската околия се назначава началикъ на закриваемата Каменополска околия Т. Гладиевъ съ сегашниятъ секретаръ П. Михайловъ; за началикъ на Искрецката околия се прѣмѣстява Трѣнскиятъ оклийски началикъ А. Чолаковъ, а за секретаръ се прѣмѣстява секретаря при Орѣховското окол. управление Атанасовъ.

II. Търновско Оклийниятъ. Назначаватъ се: секретаръ Симеоновъ, подсекретаръ Мидовъ, оклийски началици: Търновски Кабакчиевъ, секретаръ му Марковъ; Еленски Г. Бочаровъ секретаръ му С. Кисевски; Трѣненски Ил. Пронковъ, секретаръ му Николовъ; за Кесаровски оклийски началикъ се назначава Никола Кисовъ, а за неговъ секретаръ, сегашниятъ секретаръ Боневъ; за Горне-Орѣховската околия, оклийски началикъ Петъръ Калиновъ, а за секретаръ В. Димитровъ, сегашниятъ Липински секретаръ.

III. Варненско оклийниятъ. За оклийните управители Джебаровъ, сегашниятъ Плевенски оклийниятъ управителъ, секретаръ Хр. Куповъ и подсекретаръ Жековъ; Варненски градски началикъ Божиковъ, секретаръ му Константиновъ; Балчикски оклийски началикъ Марковъ, секретаръ му Петровъ; Добрички К. Павловъ, секретаръ му Аврамовъ; Новоселски Стоянова, секретаръ му Славовъ; за Варненски оклийски началикъ П. Пантелейевъ, сегашниятъ Българиоклийски началикъ, а за неговъ секретаръ, сегашниятъ Романовъ; за Провадийски оклийски началикъ, сегашниятъ Провадийски оклийниятъ управителъ Смиловъ, а за секретаръ В. Поповъ.

IV. Русенско оклийниятъ. Оклийниятъ управителъ Д. Апевъ, секретаръ му Маноловъ, а за подсекретаръ Шимански; градски началикъ Костовичъ, секретаръ му Дрѣновски; Русенски оклийски началикъ Т. Пеневъ, секретаръ му Димитриевъ; Балбунарски Димитровъ, секретаръ му Катрановъ; за Българиоклийски началикъ Зубаровъ сегашниятъ Провадийски оклийски началикъ, а за секретаръ, сегашниятъ Бабовъ; за Тутракански оклийски началикъ Минковъ, бившиятъ Прѣславски оклийски началикъ, а за неговъ секретаръ Щокевъ.

V. Кюстендилско оклийниятъ. Оклийниятъ управителъ Тумпировъ, за неговъ секретаръ М. Николаевъ, сегашниятъ секретаръ при Вирковски окр. управителъ, а за подсекретаръ, сегашниятъ Коларовъ; Изворски скол. началикъ А. Марковъ, а за неговъ секретаръ П. Григоровъ, сегашниятъ подсекретаръ при Търновски оклийниятъ управителъ; Дубнишки Д. Начевъ, секретаръ му Димчовъ; Радомирски Д. Григоровъ, секретаръ му Касабовъ; за Кюстендилски оклийски началикъ Х. Милевъ, сегашниятъ Ловчански оклийски началикъ, а за неговъ секретаръ Стефановъ.

VI. Видинско оклийниятъ. Оклийниятъ управителъ Михайловъ, за секретаръ подсекретаръ при Русенски оклийниятъ управителъ А. С. Хохоръ, а за подсекретаръ, сегашниятъ Георгиевъ; Видински оклийски началикъ Добриновъ и секретаръ му Гоцевъ и Вълчановъ; за Бълградчишки окол. началикъ Силистренски Божиловъ, а за секретаръ, сегашниятъ Ивановъ; за Кулски, Бълградчишки Константиновъ, а за секретаръ, сегашниятъ Петцовъ.

VII. Вратчанско оклийниятъ. Оклийниятъ управителъ Николаевъ, секретаръ му Тричковъ и подсекретаръ Калиновъ, за Вратчански оклийски началикъ Орханийски Груевъ, а за неговъ секретаръ — сегашниятъ Симеоновъ; за Орѣховски оклийски Димитрий Анковъ, а за секретаръ Б. Ивановъ, секретаръ при Орѣховски оклийниятъ управителъ; за Орханийски оклийски началикъ К.

Сухиндолски, до сегашният окръжен управител, а за секретаръ — до сегашният секретаръ при окръжно управление Д. Велковъ; за Бългослатински околийски началникъ Ивановъ, секретаръ при Провадийски околийски началникъ, а за секретаръ Бонковъ, Каменополски околийски секретаръ.

VIII. Шуменско окръжение. Окръжният управител Д. Икономовъ, секретаръ му Недевъ и подсекретаръ Велковъ; Шуменски околийски началникъ Славковъ и секретаръ му Поповъ; Ески-Джумайски Тишмановъ, а за секретаръ — сегашният секретаръ при Джумайски окръжен управител Маловъ; за Ново Пазарски околийски началникъ Дервентски, сегашният Османъ Пазарски окол. началникъ, а за неговъ секретаръ — сегашният Вичовъ; за Османъ Пазарски Божиловъ, сегашният Ново-Пазарски, а за неговъ секретаръ сегашният Хариановъ; за Пръславски сегашният Кюстендилски Нойковъ а за секретаръ сегашният Добревъ.

IX. Ломско окръжение. За окръжният управител Берковски окръжен управител Хр. Ивановъ, секретаръ му Ивановъ, и подсекретаръ Зафировъ; Ломски околийски началникъ Паковъ, а за неговъ секретаръ Първановъ, подсекретаръ при Берковското окръжно управление; Берковски околийски началникъ Велковъ, и секретаръ му Н. Геровъ; за Вълчедърски околийски началникъ Кутловски Малчовъ, и секретаръ му Коларовъ.

X. Разградско окръжение. Окръжният управител К. Тодоровъ, секретаръ му Куртовъ и подсекретаръ Малчовъ; Разградски околийски началникъ Маламеновъ, а за неговъ секретаръ А. Неделчевъ, тъмниченъ надзирател; Поповски Т. Поповъ и секретаръ му Стояновъ; Кеманларски Казанджиевъ и секретаръ му Кириаковъ.

XI. Силистренско окръжение. За окръжният управител Л. Радуловъ, Оръховски окръжен управител, секретаръ му В. Недевъ и подсекретаръ Лефтеровъ; за Силистренски околийски началникъ Бараповъ а за секретаръ сегашният Стояновъ; за Аксъ-Каджиларски — Базаурдски Икономовъ и секретаръ му А. Коларовъ; за Куртъ-Бунарски — Хаскийски Г. Осиковски и секретаръ му Захариевъ.

XII. Плевенско окръжение. За окръжният управител Ески-Джумайски окръжен управител Славковъ, секретаръ Хр. Икономовъ и подсекретаръ Поповъ; Плевенски околийски началникъ Ев. Божиловъ и секретаръ му Повчовъ; за Ловечки околийски началникъ — сегашният окръжен управител Щербаковъ, а за неговъ секретаръ сегашният окръжен управител Д. Браяковъ; за Тетевенски околийски началникъ Странжевъ, секретаръ при Провадийски окръжен управител, а за секретаръ — сегашният Гайтанджиевъ; за Луковишки околийски началникъ — Дърмански Теранцовъ и секретаръ му Славчевъ.

XIII. Севлиевско окръжение. Назначаватъ се секретаръ Славчевъ и подсекретаръ Стоманяковъ; Севлиевски околийски началникъ Стояновъ и секретаръ му Московъ; Габровски Найденовъ и секретаръ му Червеняковъ; Троянски Хесапчиевъ и секретаръ му Боняковъ.

XIV. Свищовско окръжение. Окръжният управител Сребровъ, секретаръ му Желевски и подсекретаръ Митовъ; за Свищовски околийски началникъ —

Тутракански Поповъ; за неговъ секретаръ — сегашният Неновъ; Никополски околийски началникъ Лучевъ а за неговъ секретаръ Зл. Ночовъ.

Окръжният управител, околийските началици и секретарите при окръжният и околийските управления, които не се споменуват въ настоятия приказъ, оставатъ безъ длъжностъ за штатомъ.

София, 19 Септември 1882 год.

Подписанъ: Управляющиий Министерството на Вътрешните дела Д. Д. Агура.

ИЗШО.

ЗА РУССЕНСКАТА ПЪРВОКЛАСНА ПРАВИТЕЛСТВЕНА БОЛНИЦА.

Въ всичка просветена държава, болниците сѫ станови вече хуманитетни заведения. Въежду тѣхните врати сѫ отворени за всички, безъ разлика на състояние т. е. билят той беденъ или богатъ, безъ да са глѣда на неговата народностъ, билят той туземецъ или иноземецъ, приятелъ или неприятелъ, защото свойството на хуманитета е толерантностъ. За жалостъ обаче, въ иѣко отъ тия заведения у насъ, се срѣща съвсѣмъ противното: памѣсто хуманитетъ, владѣе абсурдностъ и сурвостъ. А че е това истина, нека послужи следния фактъ, който не е прѣвъ за освѣтление на почитаемата публика: На 26 септември въ 7 часа и 50 минути сутренъ, имахъ случаи да са слуша въ приемната стая на Руссенска първокласна прав. болница, тамъ дойде съ едно дѣте въ обявитията си и една, по видимому бѣдна жена. Дѣтето са виждане да е болно; това доказваха пожълтелите му странички. Тя — жената очакваше доктора оногова, който щеше да вѣй въ майчиното ѝ нажалено сърдце оня балсамъ, който е най силното лѣкарство за страждущия, а то е; утѣшителната рѣчъ. Докторътъ дойде. Всичко са разшава, като отъ иѣко буря. Той са появи и въ приемната стая. Бѣдната жена пое болното си дѣте и стана права. „Дубрутро“ му каза тя, като са тѣкмене да каже и болѣстта на дѣтето. Но чудо, тя не получи отговоръ на поздравлението си. Това ишицо. Но тя не почувствува и оня балсамъ, когото очакваше, а напротивъ, иѣщо като отрова; думитъ на лекаря вѣроятно паднаха въ пейното болно сърдце като остри мечове. Г-нъ лѣкаръ или докторъ, вмѣсто да я попита съ онова човѣкомлобие, което трѣбва безъ друго да му е свойствено ако иска да да отговори на пъзванието си, обѣрна са та я попита съ единъ извѣждено сърдитъ гласъ: Е! Е! ами ти какво търсишъ тукъ?!

Бѣдната жена се уплаши, но тя пакъ доде на себе си и му каза: Незнамъ какво стана на детето ми отъ иѣко врѣме; молимъ тя да го разглѣдашъ.

Хмъ, Хмъ, изсумтя сърдитий докторъ и, безъ да даде внимание, на пропишието на тая бѣдната жена отиде, та ся невидѣ въ болницата. Бѣдната майка остана безъ утѣха, а бѣдното дѣте, то пакъ безъ лѣкарска помощъ. Тя ма питание да ли да чака или да си отиде, незнаеще какво да прави. Остани и казахъ азъ, може да му мини гиѣвътъ.

Сега да оставимъ всичко на страна и, да додемъ на немаловажното питание: „Да ли единъ докторъ трѣбва по тозъ начинъ да ся отнася къмъ ония бѣдни, които просятъ неговата помощъ?“ Не

знае ли г-нъ докторъ че освѣнъ като е свѣта длѣжностъ, но и законъ е още за него, да дава своята медицинска помощъ всѣкому, който ся нуждае отъ нея, безъ разлика на състояние и то въ всѣко врѣме? Не знае ли още, че той е поставенъ тамъ не да трови сърдцата на нуждающитъ са отъ неговата помощъ съ своята абсурдностъ и сурвостъ, а да ги облегчава и да имъ дава потребната помощъ? Ний съжеляваме бѣдните, които сѫ принудени да търсятъ неговата помощъ, нѣ отъ друга страна ний още повече съжеляваме самия него, защото той не веднажъ е доказалъ ясно, че е много сгрѣшилъ за гдѣто са е посвѣтилъ да помага на болния свѣтъ. Нему съвѣршенно липсватъ ония свойства (хуманностъ и мѣгкостъ), които сѫ най потребни за всѣки докторъ. Намъ е жално за гдѣто сме принудени да кажемъ въ заключение, че той би билъ много по добъръ за четоводецъ, и то отъ XIV. вѣкъ.

Очевидецъ.

26 Септември 1882 г.

Русе.

Трънъ, 20 Септември 1882 год.

Г-не Редакторе!

Като Българинъ въодушевенъ отъ чувства, немога да не опиша въ кратѣ сѫрѣба, която населението на Трънското окръжение прѣтири съ закриванието на окръжнието; ето впрочемъ какво стана въ града ни при испрашанието на тукашния Окръженъ Управител Г-на Н. Т. Драсова заедно съ дѣлата на Окръжното Управление:

Още на 15-и Септември н. г. градския бировъ сѫбъщи па граѓаните, че утѣ т. е. на 16 ще са затвори Окръжното Управление и Окръжния Съдътъ, а канцеларските потребности и на дѣйтѣ учрѣждения ще са продадѣтъ на акционенъ търгъ, затова желающитъ да покупатъ тѣзи иѣща, нека са явятъ утѣ въ 9 часа въ правителствения домъ.

Граѓаните като слушаха това жалостно за тѣхъ извѣстие, всѣки си очайваше, очудваше, а иѣко отъ тѣхъ и заштваша каква е тѣзъ работа, но получиха отговоръ, че «това сѫ . . . затова нетрѣба да се сърдите,» както и да е, търгъ стана и денътъ се съврши.

На 17 сѫщия утре сърано, когато колата които бѣха пригответи, да закаратъ дѣлата на Окръжното Управление и Окр. Съдътъ влѣзоха въ правителствения домъ, тогава всички граѓани и кметове отъ разни села на окръжнието отидаха въ правителствения домъ, да искашатъ на окръжния управител нуждите на населението, което посль закриванието на управлението ще прѣтири и да го молятъ да ходатайствова прѣдъ надлежното Министерство, щото Трънското Окръжение да си остане и за напредъ; той слѣдъ като се показа на салона назаше: «на драго сърдце бихъ ходатайствовалъ Господа, нѣ тѣй като правителството на Него Височество е изработило този законъ, затова и нѣма възможностъ да ся ходатайствова, но само вървайте милий ми съграждани че рано или късно . . . и Трънското окръжение ще ся възвърне пакъ въ първото си положение,» колата тръгнаха и граѓаните са разотидаха.

Подиръ 2 часа отъ какъ тръгнаха колата, даде се рѣчъ, че окръжния управител Н. Т. Драсовъ ще си тръгне и народната ни музика (сурлитъ и тъпанитѣ) взеха да свиратъ на площада въ срѣдъ града, тогава всички граѓани побѣрзаха да затворятъ дюгенитъ си и да испратятъ Окръжния си управител.

Множество народъ се вече бѣше събрало, ученици тѣ отъ Шародните и училища бѣха вече излѣзали отъ училището и каруцата на Окръжния Управител тръгваше по срѣдъ него, тогава ученичките отъ 1-ї класъ и всичките жени носеха въ рѣчете си разни миризливи цвета, отъ които единъ кичеха каруцата, други поднасяха въ рѣчете на Окръжния Управител. (Като истински, честенъ либералъ, заслужва р.)

Той слѣдъ като поблагодари на граѓаните за честта която му правятъ съ такова едно испрашание, каза едно слово, съ което закърти съдцата на всичките присъствующи и посль напи за здравието на Трънското народонаселение, за дѣлгодѣствието на Него Височество, Любимия ни Князъ и за славата и величието на България; словото му се съврши съ громогласно ура!

Каруцата на окр. управител тръгна, слѣдъ на нея множество народъ тръгваше, времето бѣше горѣщо, отъ пайтони и коне прахъ се дигаша до небето, въздуха

се цѣпеше съ гърмове ура, да живѣе Окр. Управителъ Драсовъ! (Слаа на Трънчане! р.)

Като пристигнаха чакъ до селото Филиповци (2 часа разстояние отъ града), тамъ гражданинъ дадоха закуска и в честь на управителя.

Послѣ закуската градския ни кметъ Г-нъ М. Г. Мутъръ помолиши отъ гражданинъ, казва съдѣющето: «Нато ар нъ съмъ отъ страна на гражданинъ Господинъ Управителю, да изразъ сърдечната му благодарност и искрена признателност къмъ Васъ: отъ какъ Вие Г-нъ Управителю, стъпихте въ управлението на Трънското Погранично Окръжие, въ продължение на четири мѣсяца, въдворихте рѣдъ, тишина и справедливост, всѣни земи да се подчинява на властта, да испълнява тъхната заповѣдъ, всички се съсѣтиха за миналото и бѫдещето на милото ни отечество, всички вземаха да работатъ съгласно и задружно за въ полза на отечеството ви, но еждата, тъкъ пуста еждба, която невзапено дигна Трънското Окръжие и Васъ отъ лицето му, ще се проглиня и отъ най-малкитѣ ни дѣца, гражданинъ съ ма натоварили да Ви помогна Господинъ Управителю, што да поддѣстува предъ Него Височество за възвръщанието на Трънското Окръжие; тѣ съ на юно увѣрени, че това го правятъ извѣстни личности, които нито знаятъ нуждитѣ на населението, нито пакъ ще го познаятъ да живѣятъ еще 20 години въ отечеството ни, затова като писъмъ отъ страна на гражданинъ за здравието Ви и за здравието на Него Височество и за Славата и величието на Българския народъ, желаемъ Ви добъръ пътъ и повторно възвръщане въ града ни като Окр. Управителъ». Словото му се свърши съ гърмогласно ура, да живѣе България, да живѣе Него Височество, да живѣятъ подобни Управители на България.

Послѣ това се размѣниха цаувките съ Окр. Управителъ, каруцата тръгна и гражданинъ са върнаха нажалени и наскрѣбени.

Д.

Пишатъ ни изъ Ломъ:

Щомъ се узна че Ломскиятъ управителъ А. Цановъ ще ся замени съ други, помощника на кмета съ съчиняватъ единъ адресъ, въ който похволяватъ Цанова като кой знае какви добри и и услуги е принесалъ на града Ломъ?! Но, да видите уйдурмата каква е: завчера една депутация се представи предъ министъръ на външните дѣла, Н. Пр. уважаемъ Соболевъ, съ цѣль да похвляватъ отстранениятъ управителъ като въ сѫщо време казала, че гражданинъ съ благодарни отъ него и че желаятъ и за напредъ да остане въ Ломъ.

Г-нъ министъръ отговорилъ на депутатията: че това не е тѣхна работа, и че члѣновете на депутатията иматъ право да ся мѣшатъ въ административната работа: тя си има свой закони и распорѣждания. Ето, безпристрастното на Н. Пр. г-нъ Соболева, даде на тѣзи господиновци да сѣднатъ на мѣстата си и разумѣятъ дѣлъ ся намиратъ!

Апаратъ за улавяне на хайдутинъ. — Ихой си русинъ, А. Марковъ, измислилъ електрически апаратъ, съ помощта на когото можтъ се лови хайдутинъ. По между двѣтъ врати при входа въ вѣшата, туря се едно колело, земята между вратите а така сѫщо и вътрешната страна на послѣдните се покрива съ металически пластинки, въ пластинките отъ вратите и земята не трѣба да се касае по между си. Рѣжките на вратите така сѫщо трѣба да бѫдатъ металически. Единиятъ отъ краишата на Румкорфовий апаратъ се съединява съ металески пластинки на земята; другиятъ — съединява колелото съ пластинките на вратите и съ вратните рѣжки. Освѣнь това къмъ апаратъ се присъединява още и електрическо звѣнче. Хайдутинъ като отвори вѣнканината врата, настѫпва на колелото, всѣдствието на кое то вѣнче се натиска и отворената врата се затваря отъ само себѣ си; така чо то хайдутинъ остава между двѣтъ врати като въ примка. Той хваща рѣжката на другата врата за да я отвори, натиска и и всѣдствието на това сключва електрическиятъ токъ, който прѣминава прѣзъ тѣлото му. Въ еждана минута се почва дѣйстието на Румкорфовий приборъ и звѣнчето наченва силно да дръска. Конвулсивното сръжване на рѣжките мишици кара то да се старае да отнеме рѣжката си отъ вратната рѣжка, и електрическиятъ токъ, който минава прѣзъ тѣлото му, и дръжи като закована. Ако и да му се случи да отнеме рѣжката си, — при

това тока се прѣкъса — то, като хване рѣжката на вѣнканината врата, той пакъ почувствува въ себѣ си електрическиятъ удари. Слѣдователно, нему не остава друго, освѣнь да чака докѣ звѣнчето събуди всичките въ домътъ и го яви полицията за да го освободи отъ капана.

РАЗНИ

На 2-и того въ сѫбота часътъ по 11 прѣдъ обѣдъ се очаква да пристигне въ Русе Н. В. Срѣбъски Кралъ. Приготовленията конто станаха и съедневно ставатъ за посрѣдницитето на високия гости, обѣцаватъ единъ твърдъ тържественъ приемъ. За посрѣдницитето на Н. В. Кралъ, съ поканени сичките селяни отъ Русенския окръгъ да присѫтствуватъ въ Русчука. Отъ Свищовъ и Никополь, особени нараходи съ гражданище посрѣдницъ и до Русе непрѣятъ Н. В. Кралъ. По бреговетъ на градъ се наредиха най голѣмите топове; пѣколко музики и цѣли дружини ще участвуватъ при посрѣдницитето, въобице се предполага че това посрѣдничане, ще бѫде едно отъ най-блѣскавите.

Слухъ се разнесе изъ градъ ни, че на 25 того въ Вратца, станало едно твърдъ неприятно приключение, за което иѣмаме още точни съѣдѣнія; говори са че ужъ имало двама души убити и др. ранени, пѣколко либерали били запрени, а народа скочилъ да ги отърва, като нападналъ на полицията. До колко е въпреки едно и друго неизвестъ, остава да узнаемъ истината, която ще прибрѣзраме да съобщимъ на читателитъ си.

По видимому, Софийските либерали рѣшили да не взематъ никакво участие въ предстоящите избори за представители на Народното събираніе, по причина на новоиздадения избирателенъ законъ; на ежидото мѣнѣе били и сичките други либерали изъ княжеството, съ което щѣли да изѣгнатъ всѣка отговорност, прѣдъ потомството. В. „Софийли“ тоже известява на сичките си приятели, че тя пѣма земе участие въ изборите. — „Славянинъ“ е и той сѫщо далечъ отъ всѣко участие въ предстоящите избори, съ което е свободенъ отъ всѣка отговорност предъ настоящето и бѫдже поколение.

Новоизначенія Софийски градоначалникъ г-нъ Кароновичъ пристигнаше изъ Россия въ Столицата заедно съ семейството си и занесъ службата си.

При посрѣдницитето на Н. В. Срѣбъски Кралъ въ Русе, ще присѫтствуватъ сичките министри изъ София.

На 26-и того Н. Височество князъ посети селото Червена вода близо при Русе, въ който денъ се извѣршило освѣтяването на новоостроеното тамъ училище. На обряда присѫтствували сичките селяни.

Нагубитъ на европейците отъ бомбардирането на гр. Александрия възлизали на 25,000,000 ан. лири, които пѣшло да ги плати Египетското правителство.

„Гласъ“ който си е посвѣтилъ не само сѫществуването, но и живота, да служи на проклѣтото робство въ края на деветнадесетъ вѣкъ, въ послѣдния си бой, иска да убъди и мъртвите, че нашиятъ народъ училища, съществуването си дължатъ на чорбаджии, т. е. тѣ ги поддържали съ влияніето си, и ако не били тѣ, Българския народъ, на да ли щѣла да има учебни завѣдения. — Съ подобни доводи и примери да препоръчваме въ 19 и вѣкъ, чорбаджийската каesta, които

служеше за оръдие на турците и убивахъ всѣка искра въ народа за самостоятелностъ, значи да желаемъ робството подъ влиянието на извѣстни личности, защото били чорбаджии. — Ний не отказваме че чорбаджийците полагаха и господаруваха надъ учебните ни завѣдения, както и надъ живота на цѣлия народъ; тѣ са грижаха и за училища и за черкови, въ тѣхните рѣци и подъ тѣхното расположение бѣше сичко общо, во въпроса е защо вършиха тѣ всичко това? Да ли не за да са обогатятъ и пригответъ голѣмъ капиталъ за старини? Оѓа какво са обогатиха нашите чорбаджии, когато тѣ пишатъ неработа? Имаме живи примери, че онзи, който е билъ общински касиеръ или черковенъ ентирецъ, той безъ да са е занимавалъ съ друга работа, въ едно кратко време се е обогатилъ и съзидалъ дома, дроги, фуруни, които струватъ стотини хиляди граници! Отъ гдѣ зѣ тези чорбаджии тѣзи пари? Редакторъ на „Гласъ“, вижда са не са живѣли въ Българи, и твърдѣ малко понятие иматъ отъ заниманието, както и отъ дѣлата на нашите чорбаджии, затова преди да пишатъ нѣщо за въ тѣхната полза, нека попитатъ. — Въ Русчука най добритъ чорбаджийски къщи, дроги и фуруни съ съзидани отъ сиромашката милостиня на черковата Св. Троица, това го знаятъ и малките дѣца!

На 28 того, замина изъ Русе парада „Голубчикъ“, съ особенната депутация, която отива да посрѣдничи чакъ на границата Н. В. Срѣбъски Кралъ.

Изъ Нюоркъ телеграфира, че на 18 того, парада „Робъртъ Лъ“ се изгорѣла на реката Мисисипи. Сички ония конто били на парада пропаднали. Колко души съ погинали, също неизвестно.

За събитието въ Вратца, когато листътъ ни бѣше подъ печатъ узиахме съѣдуещето: двама граждани съ помѣжду си и единъ отъ тѣхъ касапинъ, изважда покъ си и пробада другаря си; посълъ се намѣнили и други лица, отъ което последвало и второ пробадание, тъй ццото говори са че двамата прободени умрѣли. Убийците били на часа уловени и затворени. Никакво друго движение, отъ страна на народа не е станало; това събитие може да се отаде просто на инцидентъ състояние, въ което са памирали убийците.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ

ЕДНА СТАТИЯ

ЗА ДЛѢЖНОСТТА НА ЗАЩИТАТА ПРИ ПРЕДВАРИТЕЛНОТО СЛѢДСТВИЕ.
отъ 1 1/4 печатна кола голѣмъ форматъ.

Преводъ и издава

Единъ сѫдия.

Цѣна 40 стот.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

Поповското читалище „Съгласие“ извѣвава своята благодарностъ къмъ елѣдующите Господи изъ г. Разградъ, за гдѣто благоизволиха да подарятъ на читалището именно: Г-нъ И. С. Вълнаровъ 10 Екз. разни книги, Кънино и Гено съдружници 2. л., Георги Нейковъ 2. л., Юр. Х. Костовъ 3. л., Д. Т. Чипаковъ 2. л., Сг. Ив. С. Явашовъ 2. л., Ст. Г. Икономовъ с-е 2. л., Д. Г. Бирнебъ 2. л., Д. Д. Куртевъ 2. л., Гену Добревъ 2. л., и Ив. Д. Багряновъ (изъ с. Батемберъ) 1. л.

Предсѣдателъ: С. Теналовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаній имамъ честъта да обявя на почитаемата публика въ г. Русе, че донесохъ тия дни готови опити дрѣхи като: палта поддържатъ съ влажки, цариградски и мѣстни кожи, палта съ памукъ, Пардесюга, джикети, панталони и джилетки отъ Габровски, Тревененски, Сливенски и Котленски шаяци и отъ казмиръ отъ Сливенската фабрика. Желаоѫтъ да си купятъ, могатъ да се отнесатъ до мене въ хана на Коста Горановъ.

28 септемвр. 1882 г. Русе

Т. С. Арнаудовъ и с-е.

Русчука скоро-печатница „Славянинъ“.